

REFERAT Økonomiudvalget - 1998-2001 d. 11-08-1998

Mødedato   Tirsdag d. 11. august 1998 kl. 08:00

Mødested   Rådhuset

Mødedeltagere   Ole Andersen, Erling Schrøder, Karin Søjberg Holst, Peter
Nielsen, Tove Eckhardt, Bjarne Rasmussen, Edv. Nielsen, Lars
Abel, Klaus Kjær

Indholdsfortegnelse

Lukket.....	3
DE ØKONOMISKE KONSEKVENSER AF NY LOVGIVNING PÅ INTEGRATIONS- OG UDL BOLIG- OG BYMINISTERENS DEBATOPLÆG OM BYPOLITIK.....	4 6
KL'S DEBATOPLÆG: DA VERDEN GIK I STÅ - SÅDAN VIRKER DETAILHANDELSLOVEN OPFØRELSE AF ÆLDRE/PLEJEBOLIGER VED GYNGEMOSEGAARD EVT. SAMARBEJDE	9 13
KULTURÅRET 98 I SOLNA.....	17
KONJUNKTURTAL FOR GLADSAXE KOMMUNE.....	19

Punkt 475: Lukket

ØU 11.08.1998, nr. 475

Punkt 476: DE ØKONOMISKE KONSEKVENSER AF NY LOVGIVNING PÅ INTEGRATIONS- OG UDLÆNDINGEOMRÅDET

ØU 11.08.1998, nr. 476

ØU 11.08.1998, nr. 476

Udvalgstype: ØU Mødedato: 11.08.1998 Nummer: 476

DE ØKONOMISKE KONSEKVENSER AF NY LOVGIVNING PÅ INTEGRATIONS- OG UDLÆNDINGEOMRÅDET

Folketinget vedtog den 26.6.1998 en række love, der tilsammen udgør den såkaldte integrationspakke. Med disse love får kommunerne ansvaret for integrationen af nytilkomne flygtninge, danskundervisning af flygtninge, der er igang med et integrationsforløb i Dansk Flygtningehjælps regi og en forstærket indsats for førskolebørn.

I (bilag 1) er de økonomiske konsekvenser af integrationspakken forsøgt opgjort. Der knytter sig en række usikkerheder hertil, idet der stadig mangler konkrete vejledninger om fortolkning af lovene. Ligeledes har Udlændingestyrelsen endnu ikke meldt antallet af flygtninge ud.

Beløbene er indarbejdet som tekniske korrektioner i budget 1999-2002.

Der vil senere blive forelagt sager i de berørte udvalg om tilrettelæggelsen af integrationsindsatsen. Herunder skal der tages stilling til:

- hvorvidt ansvaret for integrationsprogrammet for den enkelte flygtning skal samles i én forvaltning,
- hvorledes økonomistyringen skal tilrettelægges (brutto- eller nettostyring).

Central og skatteforvaltningen forelægger sagen til orientering.

Økonomiudvalget: Taget til efterretning.

Punkt 477: BOLIG- OG BYMINISTERENS DEBATOPLÆG OM BYPOLITIK

ØU 11.08.1998, nr. 477

ØU 11.08.1998, nr. 477

Udvalgstype: ØU Mødedato: 11.08.1998 Nummer: 477

BOLIG- OG BYMINISTERENS DEBATOPLÆG OM BYPOLITIK

Bolig- og byministeren har udsendt et debatoplæg (**bilag 2**) om bypolitik. Oplægget er karakteristisk ved, at det betoner tværsektorielt samarbejde, som en nødvendig forudsætning for udvikling af bedre bymiljøer.

I løbet af efteråret er det ministerens plan at fremlægge et bypolitisk handleprogram efter et tværsektorielt samarbejde på ministerielt niveau.

Debatoplægget beskriver både onde og gode cirkler, som henholdsvis er karakteriseret ved dårligt og godt fungerende bymiljøer. De boligsociale og andre sammensatte problemkomplekser bør have en høj prioritet i bypolitikken, ligesom Agenda 21 forhold og høj arkitektonisk kvalitet i byens rum er væsentlige indsatsområder.

Debatoplægget bygger på en vision, som beskrives på følgende måde:

Byen skal være sund, smuk og udfordrende
Byen skal være et magnetfelt for offentlige og private investeringer
Byen skal være et fælles ansvar - og skal derfor bygge på demokrati og samarbejde

Debatoplæggets anbefalinger kan omsættes på følgende 3 områder:

Kommunal arkitekturpolitik
Kommunens planlægning
Helhedsorienteret byfornyelse

Kommunal arkitekturpolitik

Kommunen som bygherre og ejer af en række ejendomme bør have en formuleret arkitekturpolitik for nyanlæg og vedligeholdelse. Ligesom den indirekte bygherrerolle, kommunen varetager ved støttet byfornyelse, bør omfattes.

Arkitekturpolitiken skal sikre udviklingen af bedre og tidssvarende arkitektonisk kvalitet i byrummet.

Kommunens planlægning

Den kommunale planlægning, såvel den sammenfattende fysiske som den sektorvise, bør i højere grad samordnes. Dvs. at den indflydelse, enkeltaktiviteter har på byrummet, i højere grad også bør vurderes ud fra den bypolitiske rolle,

aktiviteten kan spille i byrummet.

Derfor skal den kommunale arkitekturpolitik i højere grad integreres i kommuneplanen og dermed også tages op i forbindelse med kommuneplanens revision.

Kvarteret som grundenhed i planlægningen skal fastholdes og udvikles bl. a. i forbindelse med kvarterløftprojekter og andre områdeorienterede aktiviteter.

Helhedsorienteret byfornyelse

Byfornyelsesloven giver mulighed for delvis offentlig finansiering af bredere anlagte byforbedringsaktiviteter. I forbindelse med bygningsforbedringsarbejder, som er den klassiske form for byfornyelse, bør det i hvert enkelt tilfælde overvejes, om der også er behov for byrumsforbedringer. Der tænkes her på æstetiske forhold, Agenda 21 aktiviteter, trafik o.l.

Central- og skatteforvaltningen indstiller, at spørgsmålet om arkitekturpolitik tages op i forbindelse med revision af kommuneplanen.

Økonomiudvalget:

Et flertal (Ole Andersen, Erling Schrøder, Karin Søjberg Holst, Peter Nielsen, Peter Brooker (stedfortræder), Bjarne Rasmussen, Edv. Nielsen og Lars Abel) tiltrådte indstillingen.

Klaus Kjær stemte imod.

Punkt 478: KL'S DEBATOPPLÆG: DA VERDEN GIK I STÅ - SÅDAN VIRKER DETAILHANDELSLOVEN OGSÅ ... OG MILJØ- OG ENERGIMINISTERIETS BEMÆRKNINGER HERTIL

ØU 11.08.1998, nr. 478

ØU 11.08.1998, nr. 478

Udvalgstype: ØU Mødedato: 11.08.1998 Nummer: 478

KL'S DEBATOPLÆG: DA VERDEN GIK I STÅ - SÅDAN VIRKER DETAILHANDELSLOVEN OGSÅ ... OG MILJØ- OG ENERGIMINISTERIETS BEMÆRKNINGER HERTIL

Kommunernes Landsforening udsendte 25.6.1998 et debatoplæg, der med ti eksempler fra forskellige kommunetyper illustrerer praktiske virkninger af planlovens krav til detailhandelsplanlægningen.

Det anføres i oplægget, at kommunerne og detailhandelen er blevet "handlingslammet" i en periode på 2 til 4 år, indtil amterne i den næste revision af regionplanerne har gennemført detailhandelsplanlægningen .

Planlovens nye bestemmelser om detailhandelsplanlægning blev lanceret som et stop for storcentre, men det påpeges, at planloven også indeholder en stram regulering af detailhandelsområdet og foreskriver opbygning af et stort plansystem.

Landsforeningen er enig i målsætningen om et stop for storcentre uden for byerne og støtter, at der kan fastsættes en øvre grænse for butikkers størrelse. Men landsforeningen finder ikke, at man med den nuværende lovs udformning har fundet den rigtige løsning på, hvordan det politiske mål bedst muligt kan realiseres.

Landsforeningen foreslår alternativt,

at der sker en tydeliggørelse af amternes kompetence (som før lovændringen) til at fastsætte maksimale butiksstørrelser for dagligvare- og udvalgswarebutikker,

at der sker en tydeliggørelse af amternes mulighed (som før lovændringen) for at forhindre nye butikcentre af regional betydning i forbindelse med VVM-proceduren og ministeriets godkendelse af regionplantillæg, og

at kommunerne får kompetencen til at afgrænse placeringen af detailhandel i byerne.

Landsforeningen mener således, at der er behov for en gennemgribende forenkling af loven. Mest påtrængende er behovet for en dispensationsmulighed, hvorved nogle af de utilsigtede virkninger af loven kan elimineres.

Miljø- og Energiministeriet har i et brev af 3.7.1998 til samtlige amtsråd og kommunalbestyrelser/byråd tilbagevist landsforeningens oplæg, der påstås at karikere kommunernes planlægnings- og administrationsmuligheder.

Ministeriet gennemgår planlovens bestemmelser om detailhandelsplanlægning og fastslår,

at loven nu indeholder klare retningslinier for kommunernes detailhandelsplanlægning,

at der er behov for, at kommunerne i et konstruktivt samspil med amterne medvirker til hurtigt at få tilvejebragt regionplanretningslinier for detailhandelen.

Kommunalbestyrelserne/byrådene opfordres derfor til at gå igang med at “udvikle nye udviklingsperspektiver og bymidtekoncepter sammen med detailhandelen, borgere m.v. inden for de rammer, der er fastlagt i den af folketinget vedtagne ændring af planloven”.

Byplanafdelingens bemærkninger:

KL's debatoplæg afspejler med sine eksempler de problemer, som mange kommuner er havnet i, fordi planlovsændringen har “fastfrosset” detailhandelsplanlægningen mindst frem til 2001.

Indtil da kan kommunerne kun realisere allerede vedtagne lokalplaner for detailhandel eller gennemføre nye lokalplaner inden for de områder, der var fastlagt til centerformål i den kommuneplanen, der var gældende pr. 14. maj 1997.

Ministeriet har undladt at kommentere KL's forslag til ændret kompetencefordeling mellem amterne og kommunerne, ligesom forslaget om en dispensationsmulighed står ubesvaret.

Eksempler fra Gladsaxe Kommune

I Gladsaxe Kommune verserer der i øjeblikket to sager, der er af principiel interesse i denne sammenhæng:

1) FDB har ansøgt om en udvidelse af Kvickly i Buddinge, dels en mindre udvidelse af servicearealet på ca. 240 m², dels en udvidelse af salgsarealet på ca. 600 m². Da butikken allerede har et bruttoetageareal på 2.259 m², er butikken større det maksimalt tilladelige bruttoetageareal på 2.000 m². Da der ikke er indført en dispensationsmulighed i forhold til regionplanen, kan der end ikke meddeles dispensation til den ønskede udvidelse af servicearealet, medmindre amtet betragter sagen som mindre betydende.

2) I forslag til lokalplan nr. 113 for en del af Gladsaxe erhvervskvarter indgår bestemmelser om bilsalgsvirksomheder og anden detailhandel med særligt pladskrævende varegrupper. Københavns Amt havde ingen indvendinger mod disse bestemmelser, men Miljø- og Energiministeriet har nedlagt veto.

Ministeriet har henledt kommunens opmærksomhed på, at der ifølge planloven også skal indføres et maksimum for den enkelte virksomheds bruttoetageareal og for det samlede omfang af denne type detailhandel i det pågældende område, uanset at detailhandelen finder sted i et erhvervskvarter og ikke i et centerområde.

Såfremt der skal være mulighed for, at fremstillingsvirksomhederne kan sælge egne produkter i detailsalg, skal der ligeledes indføres maksima for den enkelte virksomheds bruttoetageareal til detailhandel og for det samlede omfang af denne type virksomhed.

Kommunen har fremført, at det kan være forbundet med store vanskeligheder at definere bruttoetagearealet til detailhandel for sådanne virksomheder, der typisk rummer flere, overlappende funktioner, men ministeriet har blot henvist til, at dette areal i henhold til planloven ikke må overstige 1.000 m².

Såfremt bestemmelser om detailhandel skal indgå i den endeligt vedtagne lokalplan, må der således udformes nye bestemmelser til godkendelse i Miljø- og Energiministeriet.

Kompetenceforholdet mellem amtet og kommunerne

KL's debatoplæg beskæftiger sig endvidere med kompetenceforholdet mellem regionplanmyndigheden og kommunerne.

Planlovsændringen tager sigte på at styre den overordnede, kommunegrænseoverskridende detailhandelsplanlægning.

I regionplanerne skal fastlægges detaljerede rammer, ikke blot for de overordnede regionale centre og kommuncentre, men også for bydelscentrene og lokalcentrene.

Konsekvensen er, at kommunernes rolle i detailhandelsplanlægningen er blevet reduceret til status af underleverandør til amterne af data om butikkerne i kommunen, hvad angår beliggenhed, størrelse og omsætning.

Den egentlige detailhandelsplanlægning er nu helt overvejende et regionplananliggende, og kommunernes planlægningsopgave er dermed blevet begrænset til udfyldning af regionplanens detaljerede rammer for kommunens centerstruktur.

I lighed med en række andre amter i landet har Københavns Amt erkendt, at det er nødvendigt at samarbejde med kommunerne om at etablere et fælles data- og planlægningsgrundlag i form af en detailhandelsundersøgelse i kommunerne i amtet. Økonomiudvalget vedtog 4.8.1998, sag 447, at Gladsaxe Kommune skal deltage i denne undersøgelse.

Kommunerne i amtet burde måske opfordre amtet til at udbygge dette samarbejde i forbindelse med udarbejdelsen af forslag til Regionplan 2001.

Ny planlovsændring?

Ministeren skal i 1999 afgive en redegørelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg til belysning og vurdering af udviklingen i region-, kommune- og lokalplanlægningen for detailhandelsstrukturen på baggrund af lovændringen.

KL har allerede nu lagt op til debat om væsentlige ændringer af loven, hvorved kommunerne kan genvinde en del af kompetencen til at planlægge for detailhandel.

Central- og skatteforvaltningen forelægger sagen til drøftelse.

Økonomiudvalget: Debatoplæg og ministerens brev af 3.7.1998 var omdelt. behandles påny den 25.8.

ØU 4. 8.1998, nr, 447

**Punkt 479: OPFØRELSE AF ÆLDRE/PLEJEBOLIGER VED
GYNGEMOSEGAARD EVT. SAMARBEJDE MED ET BOLIGSELSKAB**

ØU 11.08.1998, nr. 479

ØU 11.08.1998, nr. 479

Udvalgstype: ØU Mødedato: 11.08.1998 Nummer: 479

OPFØRELSE AF ÆLDRE/PLEJEBOLIGER VED GYNGEMOSEGAARD EVT. SAMARBEJDE MED ET BOLIGSELSKAB

Med den nye lov, der trådte i kraft den 1.1.1997, om almene boliger er reglerne for finansiering af almene familieboliger, ældreboliger og ungdomsboliger harmoniseret, så der gælder samme regler.

Bygherrekredsen for almene ældreboliger er almene boligorganisationer, kommuner, amtskommuner og selvejende institutioner.

Den almene ældrebolig er afløseren for såvel plejehjem og beskyttede boliger som ældre- og pensionistboliger. I tilknytning til den almene ældrebolig kan der etableres kommunale servicearealer, og man taler da om plejeboliger. Dette ændrer dog intet ved, at der er tale om selvstændige boliger med lejekontrakt, beskyttelse mod opsigelse, særlige krav til beboerdemokrati, varsling af huslejeforhøjelse m.m.

Kommunen kan stå som bygherre og ejer af almene ældreboliger ved ombygning af eksisterende kommunale plejehjem eller kommunale beboelsesejendomme. Kommunen kan også være bygherre og ejer af almene ældreboliger ved ombygning af erhvervslokaler og ved ombygning af andre end almene beboelsesejendomme samt ved nybyggeri.

Der er ikke i Gladsaxe Kommune nogen helt fast praksis for, om kommunen er bygherre og ejer eller det er selvejende institutioner eller almene boligorganisationer. Kommunen er dog ejer af langt hovedparten af kommunens plejehjemspladser, medens det i de senere år er pålagt de almene boligorganisationer i forbindelse med opførelse af ordinære familieboliger at gøre et antal i hvert projekt særlig velegnede for ældre og personer med handicap.

Under de nye finansieringsregler, der har været gældende siden 1.1.1994, og som i princippet svarer til de nugældende, har kommunen opført 28 demensboliger ved Omsorgscentret Bakkegården. Desuden er der enkelte mindre projekter på vej og indenfor budgetoverslagsårene påtænkes der opført 84 plejeboliger og 28 ældreboliger ved Gyngemosegård, Mørkhøjvej.

Gladsaxe Kommune forbereder opførelse af i alt 112 ældre/plejeboliger ved Gyngemosegaard. Det har hidtil været forudsat, at kommunen selv skulle forestå opførelse og drift af boligerne.

Set i lyset af de manglende regler for opførelse og drift af ældreboliger kan der imidlertid være grund til at overveje et samarbejde med et boligselskab om sagen.

Der skal skelnes mellem om kommunen er ejer, eller det er en almen boligorganisation (evt. selvejende institution).

Kommunen som ejer:

Anlæg:

- a. Kommunen varetager selv opgaven som forretningsfører for egen "boligorganisation" alene med ekstern teknisk rådgivning i et eller andet omfang eller
- b. Kommunen indgår en forretningsføreraftale med ekstern rådgiver på såvel det administrative som det tekniske område.

Drift:

- a. Kommunen er forretningsfører for egen "boligorganisation" eller
- b. Kommunen indgår en forretningsføreraftale med ekstern administrator.

Kommunen er ikke ejer:

I så fald skal der tages stilling til, om det skal være en selvejende institution eller en almen boligorganisation og er det byggeri på en kommunale grund eller ombygning af en kommunal ejendom, skal der ske et salg til den almene boligorganisation eller den selvejende institution.

Uanset om kommunen er ejer eller ej skal der på hvert boligejemål indgås en individuel lejekontrakt og reglerne i den almen lejelov om beskyttelse mod opsigelse, varsling af huslejeforhøjelse, bestemmelser om beboerdemokrati, godkendelse af budget og eventuelt regnskab, godkendelse af renoverings- og forbedringsarbejder m.m. er gældende.

Forskellen mellem, om kommunen eller et boligselskab er ejer er altså beskeden.

Kommunen har dog som ejer større indflydelse på

henlæggelser, nødvendig vedligeholdelse m.v.

Fordelen ved et samarbejde med et boligselskab er at boligselskabets ekspertise i boligbyggeri kan udnyttes.

Det bemærkes i den forbindelse, at boligministeriet har udsendt en vejledende norm for omkostningerne ved ældreboligbyggeri. Normen er 12.500 kr./m².

Spørgsmålet om et evt. samarbejde har været drøftet med FSB og DAB der begge har erklæret sig interesserede i et samarbejde om opførelse og drift af plejeboliger ved Gyngemosegaard.

Central- og skatteforvaltningen forelægger sagen.

Økonomiudvalget: Sagen viderebehandles i Socialudvalget, idet der i Økonomiudvalget er principiel tilslutning til at boligselskaber inddrages i det videre arbejde.

Punkt 480: KULTURÅRET 98 I SOLNA

ØU 11.08.1998, nr. 480

ØU 11.08.1998, nr. 480

Udvalgstype: ØU Mødedato: 11.08.1998 Nummer: 480

KULTURÅRET 98 I SOLNA

I anledning af Kulturbyåret 1998 i Stockholm indbyder Solna tre repræsentanter fra Gladsaxe, samt fra sine øvrige nordiske venskabsbyer, til Nordisk Venskabsbytræf i perioden 29.10.- 1.11.1998.

Blandt de planlagte arrangementer under besøget er åbning af Nordisk Kunstudstilling 31.10.98, som allerede har været vist i Gladsaxe, Pirkkala og Ski. Solna foreslår af den deltagende Gladsaxe-kunstner, Ole Bjørn Gundermann, er blandt de tre repræsentanter fra Gladsaxe; han besøgte både Pirkkala og Ski ved åbningen af udstillingen dér.

Værtsbyen dækker opholdet, og rejseudgiften kan i givet fald afholdes over konto internationalt samarbejde.

Efter at delegationen til Borgmesterkonferencen i Minden er sammensat, er fordelingsrækkefølgen følgende:
A - VCO - A - VCO - FØB - A - VCO.

Central- og skatteforvaltningen forelægger sagen.

Økonomiudvalget. Bjarne Rasmussen påtager sig hvervet som delegationsleder herudover udpeger Socialdemokratiet en deltager.

Punkt 481: KONJUNKTURTAL FOR GLADSAXE KOMMUNE

ØU 11.08.1998, nr. 481

ØU 11.08.1998, nr. 481

Udvalgstype: ØU Mødedato: 11.08.1998 Nummer: 481

KONJUNKTURTAL FOR GLADSAXE KOMMUNE

Konjunkturtal udsendes af planlægningsafdelingen en gang i kvartalet i serien "Statistik Nyt", der udsendes til samtlige byrådsmedlemmer. Seneste konjunkturtal (**bilag 3**) forelægges hermed.

Konjunkturtal indeholder aktuelle oplysninger om:

- indbyggertallet (1.7.98 61.581, 1.4.97 61.590)
- arbejdsløshed (maj 98 5,4% af arbejdsstyrken)
- kontanthjælpsmodtagere (marts 98 ialt 3.229)

Ifølge prognosen for 1998 skulle folketallet stige til 61.611 indbyggere pr. 1.1.99.

Det gennemsnitlige ledighedstal for maj 1998 var 1.678, et fald på 24,2 pct. fra maj 1997, hvor der var 2.213 ledige. I maj var 5,4 pct. af arbejdsstyrken ledig, mod 7,1 pct. i maj 1997, et fald på 23,9 pct. Det højeste ledighedstal var 3.306 i januar 1994, svarende til 10,5 pct. af arbejdsstyrken og det laveste var i maj 1998 med 1.678 personer, eller 5,4 pct. af arbejdsstyrken.

I Gladsaxe Kommune var der ialt 3.229 kontanthjælpsmodtagere i marts 1998 mod 3.115 i marts 1997, en stigning på 3,7 pct. I Københavns amt steg kontanthjælpsmodtagerne med 0,6 pct. fra 23.656 i marts 1997 til 23.804 i marts 1998. I Gladsaxe fik 1.355 hjælp til underhold m.v. i marts 1998 mod 1.513 i marts 1997, svarende til et fald på 10,4 pct. I Københavns amt fik 11.118 hjælp til underhold m.v. i marts 1998 mod 11.756 i marts 1997, svarende til et fald på 5,4 pct.

Konjunkturtallene indeholder også en tabel, der viser det gennemsnitlige antal deltagere i orlovsordninger i Gladsaxe Kommune i henholdsvis 2. - 4. kv. 1996, 1. - 4. kv. 1997 og 1. kv. 1998.

Central- og skatteforvaltningen forelægger sagen til orientering.

Økonomiudvalget: Taget til efterretning.